

denne Sag gennem hele sit Forløb var bleven søgt opklaret af Laboratoriet og Christianshavns Politi.

Som et andet Eksempel skal jeg fremdrage en Eksplosion, der for nogle Aar siden indtraf paa Laboratoriet ved Afbrænding af kassable Pistolpatroner, hvilket i Overensstemmelse med mangeaarig Praksis foregaar paa den Maade, at Patronerne i passende smaa Portioner anbringes i en stærk Jerntromle, der drejes rundt over et Baal. Eksplosionen, der var meget voldsom og medførte ikke ringe Skade paa en gammel Bygning, var ret uforklarlig, da den Arbejder, der foretog Afbrændingen, havde fleraarig Erfaring derom og altid var henregnet til Laboratoriets betroede Arbejdere.

Det var egentlig ved en Fejltagelse fra Laboratoriets Side, at der straks rettedes Henvendelse til Kommandanten, idet jeg af Hensyn til Spørgsmaalets store Betydning for de paa Kasernen værende Patronbeholdningers Forhold i Ildebrandstilfælde havde haft til Hensigt at lade i hvert Fald Forundersøgelsen foretage af en med Henhold til Kundgørelse for Hæren B. 22/1909, Punkt 2, o, 6, nedsat Kommission.

Imidlertid blev det nu det af Kommandanten nedsatte Forhør med Formand og Bisiddere tilkommanderede fra forskellige af Garnisonens Afdelinger udenfor Korpset, der kom til at lede Undersøgelsen; men trods Afhøring af forskellige Personer, Eftersyn paa Aastedet og Opsamling og Optælling af derværende Patroner forblev Sagen lige uforstaaelig. Da Undertegnede, efter at Forhøret havde endt sit Arbejde, besøgte Aastedet, behøvedes der dog ikke nogen synderlig indgaaende Undersøgelse for at konstatere, at der endnu fandtes mange Patronhylstre spredt om i Lokalet, og et af mig beordret omhyggeligt Eftersyn gav saa til Resultat, at der i Tromlen havde været mere end dobbelt saa mange Patroner, som Forhøret ved sin Opsamling og Optælling var kommet til. Herved blev den betroede Mand overbevist om at have været uforsigtig og løgnagtig og Eksplosionen blev forklarlig.

Den samme Sag frembyder ogsaa andre Momenter af Interesse for Bedømmelsen af den gældende Retspleje ved Korpset.

For det første viser det sig, at Undertegnede havde Uret i sin Tro paa, at Korpset kunde rekvirere en Sag som den foreliggende, der angik en Civilarbejder, (og intet af Laboratoriets militære Personale, der ikke havde ladet det mangle paa Instruktion eller Tilsyn) undersøgt under retslige Former hos Kommandanten, idet denne erklærede ikke i paakommende Tilfælde at kunne gaa ind herpaa.

Dernæst viste det sig, at Kommandanten fejlagtig havde haft den Tro, at den omhandlede Civilarbejder henhørte til det i Hærlovens § 176 omtalte Personale (d: de militære Haandværkere). Uden denne Fejltagelse var Sagen formodentlig straks bleven afvist. Sluttelig udtalte Kommandanten, at i Spørgsmaalet om, hvorvidt nogen af de overordnede ved Laboratoriet kunde siges at have ladet det mangle paa fornøden Tilsyn eller Vejledning, vilde en officiel Erklæring fra Generaltøjmasteren utvivlsomt være afgørende for en Jurisdiktionschef, saaledes at det vilde komme til at afhænge af en saadan Erklæring, om Tiltale vilde blive rejst eller frafaldet.

Jeg har omtalt dette Eksempel saa udførligt, fordi det klart belyser det det urimelige og upraktiske i, at Korpset ikke har sine egne Jurisdiktionsforhold, men ganske forretningsmæssigt er henvist til Garnisonskommandanten og hans efter Tjenesteturnus udtagne Forhørs-Formænd og -Bisiddere, der jo selvfølgelig ikke kan have noget egentligt Kendskab til Korpsets Forhold og Tjeneste.